

Vådområder er vigtige for den biologiske mangfoldighed.
Her ses vådområdekomplekset Guerbès-Sanhadja. Foto UNDP Algeriet.

Biavl hjælper med at bevare

VÅDOMRÅDER I ALGERIET

Vådområdet Guerbès-Sanhadja i Algeriet blev i 2001 klassificeret som et område af international betydning ifølge RAMSAR-konventionen. Men jordbruget i området var ikke holdbart, så det var nødvendigt at gøre noget. Biavl blev et redskab til forbedringer.

AF ANN-BRITT STERNFELDT

Freelancejournalist

www.sternfeldt.se

Ann-britt@sternfeldt.se

Vådområder virker som en svamp ved at absorbere og lagre regnvand, for under tørre perioder at afgive fugten. Vådområdet Guerbès-Sanhadja i Skikda i det nordøstlige Algeriet udgør med sine 42.100 hektar og en vandreserve på 40 millioner kubikmeter, et meget vigtigt økosystem. I 2001 blev Guerbès-Sanhadja klassificeret som et vådområde af international betydning ifølge den globale naturbeskyttelseskonvention RAMSAR. At blive optaget på RAMSARs liste indebærer visse forpligtelser, og det var hovedsageligt områdets uholdbare jordbrugsdrift, som det var nødvendigt at gøre noget ved.

Integreret vådområdeprojekt

De jordbrugsmetoder som traditionelt er blevet anvendt i Guerbès-Sanhadja, førte til nedbrydning af jorden, hvilket ofte fører til uoprettelige skader. Det er tilfældet, når jordbrugere i mere end 10 år bruger det samme stykke jord til at dyrke vandmeloner, bearbej-

der jorden og pumper vand for at vande afgrøden. Når høsttiden var ovre, begyndte jordbrugeren at dyrke på et andet areal, idet marken, hvor man hidtil havde dyrket vandmeloner, nu var blevet uegnet til dyrkning. »For at beskytte området, men samtidig tilbyde andre økonomiske alternativer for lokalbefolkningen, satte vi gang i et integreret projekt for Guerbès-Sanhadjas vådområder i 2007. Det blev gjort i samarbejde med FNs Udviklingsprogram, Verdensnaturfonden og Ministeriet for jordbrug, landdistriktsudvikling og fiskeri,« fortæller Sofiane Dih.

Sofiane Dih arbejder for FNs udviklingsprogram i Algeriet, og han har været ansvarlig for vådområdeprojektet i Guerbès-Sanhadja. Til at begynde med var han ansvarlig for projektets fase 1, som kørte i perioden 2007-2017, og nu for fase 2, som begyndte i 2019 og som efter planen skal køre yderligere et år. Sofiane Dih er også ansvarlig for kvalitetssikring og opfølgning på projektet.

Uddannelse i biavl

»Et af projektets vigtigste aktiviteter har været oplæring i biavl. Regionen er ikke blot rig på korkeg, hvis

bark kan bruges til håndværk, men også på blomster og planter som giver honning af høj kvalitet,« siger Sofiane Dih.

Ti lokale jordbrugere i regionen er indtil videre blevet uddannet i biavl, og de har hver fået ti bistader. På den måde har de fået mulighed for at arbejde med biavl på fuldtid, eller at få en ekstra indtægt. Også unge arbejdsløse er blevet tilbudt at lære biavl, og de har dermed fået en mulighed for at forsørge sig selv.

Hamid Zayed er en af de jordbrugere, som tidligere dyrkede vandmeloner. Han bor i Benazzouz i hjertet af vådområdet, og fortæller, at jordbruget har været deres liv i generationer, men efter at han fik øjnene op for biavl, har det været en fornøjelse at beskæftige sig med bierne.

»Biavl betyder, at jeg kan forsørge min familie og samtidig har jeg opdaget en helt ny verden, en verden af bier og honning. I forhold til da jeg begyndte med

biavl, så har jeg nu tredoblet min honningproduktion. Mit mål er at danne et kooperativ og at udvikle et varemærke, som kan markedsføre regionens honning.« Aziz Dridah, som har ansvaret for uddannelsen af biavlere, fortæller, at Guerbès-Sanhadja kan bære op til 3000 bistader, og med moderne bistader kan man øge den årlige produktion fra 2-3 liter per stade til 30 liter. »En liter honning giver 3-4000 dinars (170-225 kr.), så biavl er et meget vigtigt aktiv her,« siger Aziz Dridah.

Uddannelsescenter

Foruden udformningen af en sund og bæredygtig forvaltningsplan for vådområdet, inkluderer projektet, som Sofiane Dih arbejder med, også udviklingen af et uddannelsescenter samt etablering af et system til overvågning og evaluering af den biologiske mangfoldighed. Centret er placeret midt i Guerbès-Sanhadja i en stor plantage, der tilhører Ministeriet for jordbrug, landdistriktsudvikling og fiskeri.

Biavl hjælper jordbrugerne med at variere indkomstmulighederne. Foto UNDP Algeriet.

»Uddannelsescentret er oprindeligt bygget til at uddanne skoleelever, universitetsstuderende og forskere. Vi ønskede at give disse grupper mulighed for at lære om det omgivende naturlige miljø og få en bedre forståelse af kompleksiteten i økosystemer,« siger Sofiane Dih.

Nu, hvor projektets anden fase er i gang, vil man også styrke en gruppe kvinder, der bor i Guerbès-Sanhadja. De skal lære at udnytte opuntia-kaktussen, hvis frugter kan spises af både mennesker og dyr, men som også kan bruges i kosmetik. Og opuntia-kaktussen trives godt i vådområder. Projektet skal også udvikle aktiviteter med økoturisme, så besøgende kan komme ind i området og lære om Guerbès-Sanhadjas unikke miljø. »Det er vigtigt, at så mange som muligt lærer, hvordan vores økosystemer fungerer, for uden den viden kan vi ikke bevare dem. Det er også vigtigt at vide, hvordan vi kan tilpasse vores livsstil, så det fungerer bedre sammen med vores omgivende natur. Ja, som biavl,« afslutter Sofiane Dih.

Aziz Dridah underviser jordbrugere og arbejdsløse i biavl. Foto UNDP Algeriet.

Gennem forskellige aktiviteter på uddannelsescentret i Guerbès-Sanhadja kan børn i regionen få en forståelse for vigtigheden af at beskytte miljøet. Foto UNDP Algeriet.

Aziz Dridah viser, hvordan man giver et bistade røg. Foto UNDP Algeriet.